

T R A N S K R I P T
10. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE, ODRŽANE 4.12.2007. GODINE, S POČETKOM U 10,00
SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
SULEJMAN TIHIĆ:

...prisutni zvaničnici Vijeća ministara, međunarodne zajednice, poštovani predstavnici medija, sve vas srdačno pozdravljam i otvaram 10. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Današnjoj sjednici prisutno je 12 delegata, od toga četiri iz bošnjačkog naroda, četiri iz hrvatskog naroda i četiri iz srpskog naroda. Gospoda Mladen Ivanić, Alma Čolo i Ivo Miro Jović opravdali su odsustvo, s obzirom da su službeno spriječeni prisustvovati sjednici.

Želim se zahvaliti svima vama na razumijevanju, s obzirom da smo ovu sjednicu pomjerali umjesto u 11 u 10 sati i zbog ceremonije parafiranja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju sa EU. Nadam se da ćemo do 11,30 ovu sjednicu uspjeti završiti.

Za 10. sjednicu predlažem sljedeći

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 9. sjednice Doma naroda;**
- 3. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera po hitnom postupku, u skladu sa članom 122. Poslovnika Doma naroda (Zakon visokog predstavnika);**
- 4. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine – prvo čitanje, predlađač: Vijeće ministara BiH;**
- 5. Prijedlog zakona o poljoprivredi, ishrani i ruralnom razvoju – prvo čitanje, predlađač: Vijeće ministara BiH;**
- 6. Prijedlog zakona o internoj reviziji u institucijama Bosne i Hercegovine – prvo čitanje, predlađač: Vijeće ministara BiH;**
- 7. Prijedlog zaključaka Zajedničkog kolegija oba doma Parlamentarne skupštine BiH povodom rasprave na 7. zajedničkoj sjednici oba doma;**
- 8. Imenovanje Mensura Šehagića za člana Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, predlađač: Vijeće ministara BiH.**

Ovo je usaglašeni prijedlog dnevnog reda Doma naroda. Da li se neko javlja za riječ? Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dozvolite mi da elaboriram ukratko zašto bih htjela da se kao 9. tačka dnevnog reda stavi: Izbor delegata Doma naroda u Ad hoc komisiju za imenovanje ombudsmena za ljudska prava.

Poznato je da BiH još uvijek nema riješeno pitanje imenovanja ombudsmena za ljudska prava BiH, da je konkurs koji je raspisan u proljeće ove godine poništen, i da je nužno, u najkraćem roku, raspisati novi, kako ova zemlja ne bi bila bez tako značajne i tako važne institucije.

Podsjećam vas da je procedura u Predstavničkom domu u toku i smatram da je ovo najbrži način da Dom naroda odgovori sa tri člana iz tri konstitutivna naroda koji će činiti Zajedničku ad hoc komisiju za izbor ombudsmena.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ povodom dnevnog reda? S obzirom da se niko ne javlja za riječ, ja mislim da je ovaj prijedlog gospođe Majkić namjestu i da trebamo izabrati delegate u ad hoc komisiju, obzirom da je to učinio, čini mi se, i Zastupnički dom, koliko sam informisan.

Da li možemo usvojiti predloženi dnevni red uz ovu dopunu, 9. tačke: Izbor delegata u Ad hoc komisiju za izbor ombudsmena za ljudska prava BiH.

Ko je „za“?

Moramo glasati kao i do sada.

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili dnevni red.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

SULEJMAN TIHIĆ:

Mi smo ovde dobili jedan odgovor na pitanje gospođe Dušanke Majkić. Ja želim pitati da li je gospođa Majkić zadovoljna odgovorom?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, ja sam dobila odgovor koji sam znala u vrijeme kada sam pitanje postavila. Dakle, ništa suštinski novo nije rečeno u odgovoru, tako da taj odgovor mi ništa ne znači. Mene zanima šta se namjerava dalje uraditi, jer odgovor sadrži doslovce stanje na dan kada je pitanje postavljeno.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li to znači da, ne znam da li ovde ima ko?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, mislim da evo, to je moj stav vezano za odgovor na to pitanje a to ne mijenja stvar.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Sad prelazimo na delegatska pitanja. Da li ima ko od delegata?

Evo gospođa Majkić, pa Zoran Koprivica, pa Hilmo Neimarlija, pa Adem Ibrahimović, pa Hazim Rančić. Ima dosta pitanja.

DUŠANKA MAJKIĆ:

S obzirom da je poznato da "Službeni list BiH" još uvijek nema regulisan pravni status, s obzirom da ova Parlamentarna skupština nije dobila izvještaj o radu te institucije za 2006. godinu, postavljam pitanje koje upućujem znači Savjetu ministara:

- Molim Savjet ministara da mi odgovori šta je do sada urađeno sa pronalaženjem adekvatnog rješenja pravnog statusa "Službenog lista BiH" Sarajevo?

Odgovor molim pisanim putem.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Hvala lijepo.
Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovane kolege i ostali prisutni, ja bih pitao, postavio pitanje Kolegiju:

- Kada će se na dnevnom redu ovog doma naći Prijedlog odluke o formiranju Vijeća nacionalnih manjina pri Parlamentu BiH i Etički kodeks ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini BiH, s obzirom da su i jedan i drugi dokument pripremljeni, da su procedure koje treba da prethode sjednicama domova okonačne na Komisiji, tako da predlažem da se na prvoj narednoj sjednici ova dva pitanja, s obzirom da se već nekoliko godina govori i o jednom i o drugom pitanju, ali nikada nisu završeni u proceduri, tako da predlažem da za narednu sjednicu imamo i jedno i drugo na dnevnom redu.

Toliko.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.
Dalje, ko se javlja za riječ? Je li Rudo Vidović ili ko se javio? Dobro, onda Hilmo Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Predsjedavajući i zamjenice predsjedavajućeg, kolege delegati, gosti, u Banjoj Luci je 21. novembra otvoren novi Administrativni centar Vlade RS. Tom prilikom obavljen je pravoslavni vjerski čin osvještenja novog sjedišta Vlade RS. Obred osvještenja je izvršio vladika Zvorničko-tuzlanski Vasilije uz sasluženje sveštenika Banjalučke eparhije. Osvještenje Administrativnog centra Vlade RS u obredu, čiju izvornu religijsku vrijednost i duhovnu značajnost ne dovodim u pitanje, eklatantan je čin antidejtonskog kršenja Ustava BiH koji jamči ravnopravnost naroda i građana i zabranjuje diskriminaciju na osnovu vjerske pripadnosti i mišljenja i također eklatantan slučaj kršenja Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u BiH, po kojem su crkve i vjerske zajednice odvojene od države i po kojem su sve crkve i vjerske zajednice u BiH izjednačene u pravima i obavezama. U zakonu se odvojenost crkvi i vjerskih zajednica od države pobliže određuju, u prvom redu, tako da država ne može priznati status državne vjere nijednoj vjeri, niti status državne crkve ili vjerske zajednice nijednoj crkvi ili vjerskoj zajednici, a diskriminacija zasnovana na vjeri ili

uvjerenju se definira kao isključivanje, ograničavanje, davanje prednosti, izostavljanje ili svako drugo razlikovanje koje ima cilj ili se njime može postići ukidanje ili umanjivanje priznanja jednakog uživanja i ostvarivanja ljudskih prava i osnovnih sloboda u građanskim, političkim, ekonomskim, socijalnim i kulturnim stvarima.

Administrativni centar Vlade RS je pravoslavnim vjerskim činom osvještenja dobio vjersko-konfesionalno obilježje i istodobno izgubio izvorno, svjetovno, civilno određenje. Konfesionalnim obilježavanjem novog sjedišta Vlade RS, građani RS su, kao pripadnici političke zajednice u kojoj Vlada RS vrši vlast, podijeljeni po vjerskom osnovu. Muslimanima, katolicima, jevrejima, pripadnicima maloljudnih crkava i vjerskih zajednica, ateistima, agnosticima i religijski indiferentnim osobama, time je upućena poruka da se u sjedištu Vlade i pred Vladom RS trebaju osjećati građanima drugog reda.

Pitanje koje upućujem visokom predstavniku, Vijeću ministara BiH i Vladi RS glasi:

- Ko je odgovoran za donošenje antidejtonske odluke o davanju vjerskog obilježja Administrativnom centru i Vladi RS i što će visoki predstavnik, Vijeće ministara BiH i Vlada RS učiniti na otklanjanju negativnih posljedica tog čina, napose među bošnjačkim i hrvatskim povratnicima u RS?

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Sada idemo: Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja sam ovo pitanje postavio ... zajedničku sjednicu koja se trebala održati ili je održana u 11. mjesecu, a bio sam u inostranstvu i nisam imao priliku da ga pročitam i, kako nisam dobio pisani odgovor, ja ću ga ponovo poslati Vijeću ministara.

Dakle, radi se o Zakonu o akcizama, pa pitam:

- Zašto je za ovu zemlju, odnosno njenu privredu dobro da ima Zakon o akcizama po kojem se domaćim pržionicama kafe naplaćuje akciza dva puta i to prilikom uvoza za sirovu kafu i nakon prženja na prženu kafu, za razliku od uvoznika pržene kafe koji plaća akcizu samo za prženu kafu prilikom uvoza?; po kojem se akciza na uvezeni etanol naplaćuje kao da se radi o uvozu žestokih alkoholnih pića i onda kada ga domaće firme uvoze kao repromaterijal?; po kojem se akciza, prilikom uvoza duvanskih prerađevina u našu zemlju, obračunava u istoj visini kojom se akciza obračunava i na domaće duvanske prerađevine, dok se po hrvatskom Zakonu o akcizama, na naše cigarete koje se izvoze u Hrvatsku akciza obračunava u do pet puta većem iznosu nego na hrvatske cigarete u Hrvatskoj?

Dakle, očito da neko smatra da je ovo dobro, jer ne poteže njegovu primjenu već evo četiri godine, pa da i ja znam zašto je dobro!

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala.

Hazim Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, želim izraziti svoje nezadovoljstvo nedobijanjem odgovora. Naime, prije nekoliko sjednica i prije nekoliko mjeseci postavio sam pitanje Vijeću ministara na koje su oni bili dužni, u skladu sa članom 147. stav (3) Poslovnika

Doma naroda, u roku dakle od 30 dana, dostaviti odgovor u pisanoj formi. Nažalost, Vijeće ministara ima takv odnos prema delegatu i Domu naroda i evo nakon isteka nekoliko mjeseci nisu dostavili svoj odgovor.

A moje pitanje odnosilo se na to šta će Vijeće ministara poduzeti da se ogroman iznos sredstava, cirka od 16 miliona KM, koje troši na plaćanje zakupnina za smještaj institucija BiH učiniti kako bi se taj iznos smanjio na način da se ili grade nove građevine ili da se u postojeću državnu imovinu smjeste institucije BiH? Nažalost, odgovor nisam dobio! Danas ću postaviti pitanje kao i kolega. Naime, na zajedničkoj sjednici ja sam postavio pitanje ali odgovor nije dat, zato što nisam bio prisutan na sjednici i ovom prilikom ga ponavljam:

- Na granicama BiH sa susjedima, postoji mnogo mjesta pogodnih za ilegalne prelaske ljudi, krijumčarenje i šverc roba. Šta Ministarstvo sigurnosti poduzima da se zapreče mjesta za ilegalne prelaske i šverc, te da li imate podatke o visinama šteta koje su nastale kao posljedica ilegalnih prelazaka i šverca?

Dakle, pitanje je upućeno Vijeću ministara.
Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala. To je jedna urgencija i jedno pitanje, je li tako? Urgencija na odgovor.

Da li se još neko javlja, da li ima delegatskih pitanja? Ako nema, zaključujem ovu tačku dnevnog reda. Evo, mi ćemo preko našeg sekretarijata urgirati da se daju odgovori na ova pitanja koja su ranije postavljena i svakako proslijediti pitanja koja su danas data.

Prelazimo na drugu tačku dnevnog reda:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 9. sjednice Doma naroda

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se neko javlja za riječ? Ima li primjedbi na Zapisnik? Ako nema, možemo li usvojiti Zapisnik sa 9. sjednice?

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zapisnik sa 9. redovne sjednice.

Prelazimo na treću tačku dnevnog reda:

Ad. 3. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera, po hitnom postupku, u skladu s članom 122. Poslovnika Doma naroda (Zakon visokog predstavnika)

SULEJMAN TIHIĆ:

U skladu sa članom 122. Poslovnika, o zahtjevu za razmatranje po hitnom postupku, Dom odlučuje nakon rasprave. Predstavnički dom je na 16. sjednici, održanoj 11.10., prihvatio Zahtjev da se Prijedlog zakona razmatra po hitnom postupku a nakon toga je ovaj zakon i usvojio. Amandmani se ne ulažu.

Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ?

Glasamo, pošto se niko ne javlja za riječ, glasamo da li će se Predlog zakona razmatrati po članu 122. Poslovnika Doma naroda, tj. po hitnom postupku.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Jedan glas „protiv“.

Znači, 11 „za“, jedan „protiv“.

Zahtjev da se Prijedlog zakona razmatra po hitnom postupku je usvojen.

Sada glasamo o Prijedlogu zakona. Otvaram prvo raspravu. Da li se ko javlja za riječ? Niko se ne javlja. Stavljam Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

Uz jedan glas „protiv“ i 11 „za“, konstatujem da je usvojen Zahtjev Vijeća ministara, odnosno Zakon o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera, po hitnom postupku.

Idemo na četvrtu tačku dnevnog reda:

Ad. 4. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine – prvo čitanje, predlaže: Vijeće ministara BiH

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona, Izvještaj nadležne komisije. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon u prvom čitanju. Ovo je prvo čitanje po članu 100. Poslovnika. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je zakon zasnovan.

Da li se ko javlja za riječ?

Gospođa Majkić, pa Slobodan Šaraba.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege delegati, poštovani gosti, danas je pred nama jedan veoma važan zakon koji već dugo vremena se razmatra na različitim nivoima. Podsjećam vas da je taj zakon u nekoliko navrata bio predmet nadležne komisije, dakle Komisije za finansije i budžet u kojoj sam ja predsjedavajuća, i podsjećam vas da je po ovom zakonu vođena javna rasprava, da se čulo mnogo različitih stavova i mišljenja na temu, ali iz osnova provejava da BiH ima takav Zakon o javnim nabavkama da on predstavlja kočnicu u daljem radu institucija i da je to zakon koji predstavlja osnovnu manjkavost u gotovo svim revizorskim izvještajima institucija BiH. Zbog toga i s obzirom na budnu pažnju Komisije, znači, koja se veoma mnogo bavila ovim zakonom, ja želim da vam kažem, znači da vidite da je stav nadležne komisije na glasanju bio takav da je ovaj zakon prošao ali, dakle, ja vam kažem u ime, kao predsjedavajući Kluba srpskih delegata da, sa naše strane, ovaj zakon neće biti podržan a argumenti zašto neće biti podržan na principima su sljedeći.

Dakle, osnovni Zakon o javnim nabavkama usvojen je 2004. godine i sadrži 57 članova. Institucije odgovorne za javne nabavke, prema zakonu, su Agencija za javne nabavke i Kancelarija za razmatranje žalbi koje još uvijek imaju problema u funkcionisanju. Prijedlog ovog zakona koji je pred nama, dakle Prijedlog zakon o izmjenama Zakona o javnim nabavkama koji je 13.6. došao u parlamentarnu proceduru, sadrži 32 člana, odnosno njime se mijenja 56% Zakona. Kancelarija za razmatranje žalbi, kao druga institucija odgovorna za javne nabavke, napravila je 13 amandmana koje joj nije usvojila Agencija za javne nabavke i, kad bismo sabrali te dve grupe amandmana, to je oko 80% zakona nastalih dakle amandmana,

koji su nastali kao plod iskustva u primjeni Zakona o javnim nabavkama. Podsjećam članove Doma da Jedinstvena pravila za izradu pravnih propisa u institucijama BiH nalažu, dakle član 46. stav (3) kaže: *Ukoliko se vrši izmjena više od 50% zakona, potrebno je pristupiti donošenju novog zakona.*

Šta su ustvari manjkavosti ovog zakona? O značaju uređenosti u oblasti javnih nabavki, govori podatak da je u 2006. godini u BiH na svim nivoima zaključeno milijardu i 200 miliona maraka po ugovorima o javnim nabavkama. U Izvještaju Svjetske banke na temu BiH i ažuriranje, stoji posebna tačka u vezi sa javnim nabavkama koja kaže: *Javne nabavke ostaju slabije ... u praksi. Uprkos zajedničkom Zakonu o javnim nabavkama, odredbe zakona su na nekoliko mjesta oprečne, što rezultira nekompetentnom nabavkom. Evidentno je da poznavanje i razumijevanje zakona još uvijek nije stiglo u potpunosti do ministarstava i agencija, dakle ugovornih organa za kontrolu nabavke i još uvijek nisu organi u cijelosti profunkcionisali. Agencija za javne nabavke nije u potpunosti funkcionalna kao i Kancelarija za razmatranje žalbi.*

Primjedbe na dalji predloženi tekst ovog zakona se odnose na sljedeće:

1. Tekst zakona je terminološki neuređen. Za jedan pojam u zakonu se pojavljuje više termina. Neprilagođen je ostaloj legislativi, često nejasan, što stvara konfuziju kod ugovornih organa i kod samih ponuđača. Izmjenama i dopunama zakona koje su pred nama, regulišu se samo djelimična poboljšanja koja ... ne diraju u suštinu zakona. Takođe, izmjenama i dopunama nije obuhvaćen nijedan prijedlog Kancelarije za razmatranje žalbi kao druge institucije koja je odgovorna za implementaciju Zakona o javnim nabavkama. Dakle, to se odnosi na 13 amandmana koji imaju za cilj ugrađivanje minimuma procesnih odredbi u postupak javnih nabavki kojima se reguliše postupak podnošenja žalbi, rok za donošenje odluke po žalbi, spajanje postupka, rok za postupanje po zahtjevu Kancelarije za razmatranje žalbi, dostavljanje ... u inostranstvo, odlaganje izvršenja konačne odluke Kancelarije itd.
2. Duge komplikovane i u nekim odredbama nejasne procedure za nabavku roba, dobara i usluga, imaju za rezultat prekoračenje budžetskog ciklusa, finansijske gubitke, vremenski neadekvatnu implementaciju određenih projekata i drugo.
3. Pojedina rješenja nisu kompatibilna sa postojećim pravnim sistemom BiH. Neka rješenja direktno su u suprotnosti sa Zakonom o opštem upravnom postupku.
4. Evidentne greške, kako tehničke prirode, tako i zbog lošeg prevoda sa engleskog jezika, stvaraju konfuzije kod tumačenja samog zakona.
5. Javna rasprava koja je održana 11.9.2007. godine pokazala je da ugovorni organi ne razumiju zakon i greške se prave od samog objavljivanja tendera.
6. Veliki broj žalbi govori o nedovoljnoj obučenosti ugovornih organa, kao i nedovoljnoj preciznosti pojedinih odredaba ugovora za dobavljače, pružaoce usluga, izvođače radova. Kažu da je do sada došlo više od 1000 žalbi.

Na moje pitanje: *Kad će se ugovorni organi, odnosno institucije BiH, osposobiti i proći ciklus edukacije za proces nabavki?*, Kancelarija, odnosno Agencija za javne nabavke, nije nadležna za to, nego poslovima te vrste edukacije bave se privatne, odnosno komercijalne kompanije, što je apsurdno za ovakav jedan zakon da ne zavisi od nekih od državnih institucija. Dakle, Agencija za javne nabavke zakonski mora imati veća ovlaštenja i odgovornost u pogledu obuke ugovornih organa i dobavljača kao i monitoring u procesu javnih nabavki. Dakle, rekla sam sad da to rade privatne agencije. A ovo, u prilog govore primjedbe navedene u revizorskim izvještajima. U 99% tih institucija, Agencija za javne nabavke nema odgovornost nego ona ima samo neku vrstu preporuka. Dakle, nema nikakvu suštinsku odluku koja je vezana za ovaj ciklus.

Dalje,

8. Nije obezbijedeno efikasno odlučivanje po žalbama, uvažavajući suštinu zakona, potrebu obezbjeđenja racionalnog rešenja trošenja sredstava kao i funkcionisanja javnih nabavki.

9. Gradovi i opštine dužni su raspisati tender, čak i za usluge od javnog interesa za koje su osnovana javna preduzeća, npr. odvoz smeća, isporuka električne energije, plina, vode, što je očigledan nonsens, jer na ovaj način ova preduzeća mogu ostati bez posla. Predlog zakona sadrži više od 50% izmjena i dopuna osnovnog zakona. Takođe, predsjednici Agencije za javne nabavke i njenih filijala smatraju da ovaj prijedlog nije obuhvatio sva potrebna poboljšanja teksta.

12. Nisu obuhvaćeni prijedlozi za poboljšanje teksta Kancelarije za razmatranje žalbi, a posebno ona rješenja do kojih je Kancelarija došla u toku implementacije Zakona o javnim nabavkama.

Na osnovu navedenog, predlažem –i, dakle srpski klub će glasati tako da se ne prihvate principi Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama – a istovremeno predlažem da Dom naroda donese sljedeći zaključak:

(1) S obzirom na iskustva koja su u međuvremenu u BiH stečena tokom implementacije Zakona o javnim nabavkama, nužno je pristupiti hitnoj izradi novog zakona o javnim nabavkama od strane domaćih stručnjaka, u koji će biti ugrađena rešenja najbolje prakse, izvršeno usklađivanje sa zakonodavstvom ove zemlje.

(2) Obaveza je Savjeta ministara da u roku od osam dana od dana prijema ovog zaključka formira radnu grupu za izradu novog prijedloga zakona o javnim nabavkama BiH.

(3) U radnu grupu za izradu prijedloga zakona iz stava (2) ovog zaključka treba imenovati dokazane stručnjake iz oblasti javnih nabavki, i to:

- 1. Dženita Fočo – Agencija za javne nabavke,*
- 2. Ostoja Travar – Agencija za javne nabavke, Filijala Banja Luka,*
- 3. Sonja Čubela – Agencija za javne nabavke, Filijala Mostar,*
- 4. Amir Pilav – Kancelarija za razmatranje žalbi, Sarajevo,*
- 5. Hajrudin Buza – predstavnik ugovornog organa BH Pošta Sarajevo,*
- 6. Stipe Petričević – predstavnik ugovornog organa Hrvatske pošte Mostar,*
- 7. Drago Vujanović – predsjednik ugovornog organa Elektroprivreda RS, Banja Luka,*
- 8. Profesor Veljko Trivun – Pravni fakultet Sarajevo,*
- 9. Milan Zjajić – Kancelarija za zakonodavstvo, Parlamentarna skupština BiH, Sarajevo i*
- 10. Jednog predstavnika opština i gradova.*

(4) Radna grupa iz stava (2) ovog zaključka dužna je da u roku od 30 dana sačini prijedlog novog zakona o javnim nabavkama.

(5) Prilikom izrade prijedloga zakona, radna grupa će voditi računa o potrebi da se Agenciji za javne nabavke daju veća ovlaštenja i odgovornosti u pogledu obuke ugovornih organa i dobavljača kao i monitoringu procesu javnih nabavki.

(6) Preporučuje se da se u rad radne grupe pozove predstavnik SIGMA-e kao predstavnik Evropske komisije u savjetodavnoj ulozi.

(7) Troškovi rada radne grupe idu na teret Agencije za javne nabavke.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još ko javlja za riječ? Hazim Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, u vezi Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, želim kazati sljedeće. Pošto se radi o prvom čitanju, dakle mi danas trebamo govoriti o usaglašenosti sa Ustavom, zatim o principima ovog zakona koji je na dnevnom redu i o neophodnosti njegovog donošenja. Kada je u pitanju ustavnost, dakle usaglašenost sa Ustavom, naša nadležna komisija je dala svoj stav i nije osporila ovaj zakon. Smatraju i opravdano smatraju da je ovaj zakon usaglašen sa našim Ustavom.

Kada je u pitanju neophodnost donošenja *Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama*, želim kazati sljedeće. Dakle, tačno je da je u novembru 2004. godine objavljen važeći osnovni tekst Zakona o javnim nabavkama i tačno je da u praksi znamo da on izaziva određene probleme u primjeni. Upravo ti problemi do kojih su došli svi oni koji ga primjenjuju i koje je kazala uvažena kolegica Majkić – kao što je govorila da se radi o zakonu koji izaziva određene kočnice u radu institucija, zatim da Agencija i Ured za razmatranje žalbi ne funkcioniraju iz određenih razloga, zatim da u sebi ima oprečnih odredbi, također, da amandmani Ureda za razmatranje žalbi nisu prihvaćeni, da je ovaj zakon u suprotnosti sa Zakonom o upravnom postupku, da je neophodno propisati nadležnost u provođenju edukacije svih onih koji primjenjuju ovaj zakon, zatim da imamo efikasnije odlučivanje samog Ureda za žalbe koji je drugostepeni organ (ili zbog njegove nepopunjenosti ili zbog određenih procedura koje treba još preciznije propisati), kao i to da nisu prihvaćene sve izmjene i dopune koje su sadržane u javnoj raspravi koja je održana u ovoj sali – jesu upravo razlozi koji govore u prilog da je neophodno donijeti *Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama*, jer našim donošenjem zakona, dakle, usvajanjem u prvom čitanju ćemo upravo omogućiti da se amandmanskim djelovanjem i razmatranjem zakona u drugom čitanju poprave sve ili ogromna većina zamjerki, je li, ili problema ili nedostataka u osnovnom tekstu Zakona o javnim nabavkama.

Kad su u pitanju principi Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, dakle svih njegovih 32 člana pojedinačno i zakon u cijelosti, odgovorno tvrdim da su oni u skladu sa principima koji su sadržani u osnovnom tekstu zakona, a oni su propisani u članu 1. Zakona o javnim nabavkama, pa mi dopustite da vam pročitam, da vas sve zajedno podsjetim o kojim se to principima radi. Dakle: *Ovim zakonom uspostavlja se sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku nabavke i postupka kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg načina korištenja javnih sredstava s obzirom na svrhu i predmet javne nabavke*. Dakle, princip je da se ta sredstva, javna sredstva, žele efikasno koristiti.

Drugi princip je: *Izvršenje nabavke i dodjeljivanja ugovora o javnoj nabavci koji vrše ugovorni organi, u skladu sa postupcima utvrđenim ovim zakonom*. Dakle, da se ne može od institucije do institucije proizvoljno raditi, nego da svi koji troše ta javna sredstva moraju poštivati proceduru propisanu ovim zakonom.

Zatim: *da pri tom ugovorni organi poduzmu sve potrebne mjer, kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija* – ja se izvinjavam, malo slabije vidim – *pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima, zatim, uz ostvarivanje jednakog tretmana nediskriminacije i transparentnosti*.

Dakle, ovo su principi sadržani u članu 1. Zakona i Prijedlog zakona o izmjenama ... Zakona o javnim nabavkama ni u jednom svom dijelu ne odstupa od propisanih principa u osnovnom tekstu zakona. Ovo su razlozi zbog kojih ja molim sve kolegice i kolege da mi danas prihvatimo ovaj zakon, jer ćemo time omogućiti da u daljnjoj proceduri popravimo niz stvari na koje se institucije koje primjenjuju ovaj zakon žale. Dakle, imali bi još efikasnije korištenje javnih sredstava.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Replika, je li? Gospođa Majkić, replika.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ni Klub delegata srpskog naroda ni ja lično, kao predsjedavajuća Komisije za finansije i budžet, nismo neodgovorne osobe koje će donijeti ovako jednu strašnu odluku. Strašna jeste i reći da neće podržati ovako značajan zakon, a da pri tom nema zaista dobre argumente.

Poštovani kolega Rančiću, ja sam na početku rekla: zakon je već sad prošao 50%, zašto po pravilima, Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa, on je već protiv sebe. To je jedan razlog.

Drugi razlog, gomile amandmana iz svih institucija a to smo vidjeli poslije javne rasprave. Molim vas, ovo su sve prijedlozi amandmana koji su poslije javne rasprave došli meni. Šta, na šta će ličiti taj zakon?

Dakle, ja smatram da je mnogo manje loše da ovaj zakon – za koji sam sigurna da svi imate primjedbu, da nema ovde ijedne osobe koja sjedi a da nema primjedbu na taj zakon, da taj zakon do kojeg smo došli više uz pomoć stranaca nego što smo ga mi radili, da smo u međuvremenu u ove dve godine iskoristili kao iskustvo koje može biti – dakle, nov da izradimo, novi zakon koji može biti plod domaćih stručnjaka, da u roku od 30 dana naprave zakon po mjeri ove zemlje, da ne postoji drugi način. Ja se slažem, principi one vrste o kojoj ste vi govorili stoje, ali meni je osnovni princip da ja novim amandmanima, koji su ovdje, ne mogu uticati na ovo, jer će otići to do: imaćemo 200 amandmana na zakon koji ima 57 članova. Dakle, to je protiv tog zakona, sam taj čin je protiv ovog zakona. Dakle, da postoji ijedan mikron mogućnosti da se bilo šta popravi u amandmanskoj fazi, da ne bude to monstrum zakon, ja bih prva glasala za to, jer kao predsjedavajuća Komisije za finansije i budžet imam obavezu da možda dvostruko više mjerim prije nego što odsiječem.

Eto, u tom smislu je ovaj moj zahtjev da se u roku od 30 dana, sa ljudima koje sam nabrojala, koji su najkvalitetniji ljudi, koji mogu dati doprinos ovdje, iz sva tri naroda, pristupi izradi novog zakona.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Uvaženi delegat Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Gospdine predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, predstavnici Vijeća ministara i ostali nazočni, pa ja nisam uvjeren da ću ovom raspravom pomoći, ali se osjećam dužnim objasniti neka stajališta koja su se profilirala, najprije na Povjerenstvu za proračun i financije, pa onda se u vrlo širokoj formi kasnije eksplicirala u javnoj raspravi koja je vođena povodom ove točke dnevnog reda.

Dakle, kad bih pokušao spojiti ove dvije rasprave, argumentaciju koju je iznijela gospođa Majkić i, s druge strane, gospodin Rančić, onda bih rekao da su i jedni i drugi u pravu. U pravu su jer je očito, osobito ovo što je gospođa Majkić spomenula u razmatranju Izvješća o reviziji institucija BiH, mi smo svaki put se spotakli u pronalaženju nepravilnosti, uvijek smo se spotakli o dvije zapreke koje neizbježno ćete naći u svakom izvješću. To je Zakon o javnim nabavkama i to je Agencija za državnu službu. Dakle, očito da su ta dva zakona proizvela, uz dobre namjere koje sigurno su postojale kod predlagatelja tih zakona, proizvela su toliko nevolja u radu i toliko blokada da smo mi dužni pokušati nešto učiniti. Da ne govorimo o tome da je zakon nedorečen, da je kontradiktoran u pojedinim svojim odredbama, da je višesmislen, ne dvosmislen nego da je višesmislen u svojim formulacijama. Ali se pokazao kao jedno nedopustivo usko grlo koje je postalo blokada realnog života. Ne može realni život stajati zbog toga što se mi nismo, nismo dobro napravili propis ili što nemamo dovoljno efikasnog sustava da taj zakon promijeni. Dakle, postoji stotinu razloga da se ovaj zakon mijenja, stotinu razloga da se radi novi zakon. I mi smo se na Povjerenstvu oko tog pitanja dosta dugo i uporno uvjeravali, objašnjavali svoja gledišta i na Povjerenstvu smo donijeli odluku i predložili ovome dome da prihvati principe zakona i da ga pusti u daljnju proceduru, vjerujući da možemo svi zajedno na temelju iskustava i na temelju konzultacija struke doći do nekih amandmana koji bi otklonili najlošija rješenja u ovome zakonu koja proizvode vrlo teške posljedice ekonomske, funkcionalne i svake druge.

I iz toga razloga, ja sam se i onda i danas opredjeljujem za to da treba pokušati, ne mora značiti da ćemo uspjeti! Znači, treba pustiti, po mom uvjerenju, zakon u drugu fazu. Pokušati amandmanima intervenirati na najbolnijoj točki ovog zakona koja, iskustva jasno ... ukazuju na njih i, ako uspijemo, s obzirom na prelaz iz jedne u drugu godinu, bilo bi jako korisno pokušati olakšati svim nositeljima tih obveza u procesu javnih nabavki da rade sa manje nejasnoća, sa manje konfuzije, što ne isključuje, dapače ono uključuje ovo o čemu je gospođa Majkić govorila i u ime Kluba srpskih zastupnika ovdje da se nakon stanovitog vremena, ne u mjesec dana, jer ja ne vjerujem u rok od mjesec dana – kad mi god bilo ko predloži, neko povjerenstvo koje će u roku mjesec dana nešto uraditi, ja sumnjam u taj rok, s obzirom na svu složenost naših procesa odlučivanja – ali jesam za to da se, recimo, ovako korigirani zakon prati, pa da se nakon pola godine ili nekom drugom možda primjerenijem roku, kraćem, oformi jedno povjerenstvo koje će pristupiti izradi potpuno novoga zakona. E, kad to budemo spremni, a da život ide dalje, dakle, ja se opredjeljujem za ovaj model: probajmo popraviti u ovome zakonu što možemo, a ne odustajem od toga da uradimo potpuno novi zakon.

Evo, hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Slobodan Šaraba se javlja dalje.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, danas ispred sebe imamo zakonski tekst čija je primjena u dosadašnjoj praksi i životu stvorila brojne problem. Postojeći zakon u sebi ima jako puno nedorečenosti i propusta koje je u izmjenama i dopunama i u narednom periodu neophodno otkloniti. Ono što je značajno je da postojeće izmjene i dopune koje su ponuđene i koje imamo ispred sebe su samo kozmetičko uljepšavanje Zakona i ne daju odgovor na brojna suštinska pitanja koja se postavljaju i koje je potrebno riješiti.

Gospođa Majkić je iznijela neke od tih primjedbi. Naravno, ja ispred sebe imam ovdje jedan broj tih primjedbi i ne mogu da ne kažem neke od njih. Znači, u narednom periodu potrebno je ovome pitanju pristupiti na sasvim drugačiji način. Smatram da je formiranje ove radne grupe potpuno namjestu i da se samo na taj način i izradom novog zakonskog teksta mogu riješiti postojeći problemi koje imamo, a ne nikako na ovakav način da se kroz izmjene i

dopune pokušava nešto promijeniti. Dakle, umjesto da se po uzoru na pravila Svjetske banke ostavi mogućnost da se pismeno upitaju ponuđači da posle otvaranja, naprimjer, u roku od tri dana dostave nedostajuća dokumenta, događa se da se samo gleda da se nađe, u praksi govorim, čak i jedan nedostajući dokument tražen zakonom, da se dokument proglasi nekompletnim.

Nisu zakonom razjašnjeni ni komercijalni prioriteti nudića. Još uvijek nije eksplicitno propisano koliko je validnih ponuda potrebno u otvorenom postupku. Dakle, ovo su samo neke primjedbe i neka pitanja koja je neophodno riješiti i zato smatramo u ovome trenutku da je varijanta da se pristupi izradi novog zakona daleko prihvatljivija od varijante da se izmjenama i dopunama nastoji popraviti ponuđeni tekst zakona.

Hvala vam, gospodine predsjedavajući.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još ko javlja od delegata? Dobro, Adem Ibrahimpašić, pa ima ovdje predstavnik Ministarstva.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa ja bih, ja bih samo htio da kažem da bi puno više volio da imam šansu da dam amandmane na ovaj zakon nego da je nemam. Dakle, ja jesam za to da bogatstvo tih ponuda koje će od svijeta nas ići i od mnogih okolo može samo doprinijeti tom da taj zakon bude puno bolji, nego da opet damo nekom ... krugu ljudi, 10, 11, nije važno. Imali smo tu neke eksperte, je li, izvana, pa imamo ovo što imamo. Pa da onda, iz te japije koju mi svi ponudimo, izvučemo ono najbolje, napravimo to kako Bog zapovijeda. Hoćemo li to zvati novim zakonom ili ovim, kako Rajić kaže, izmjenama, to, to je za mene irelevantno! Važno je da taj tekst bude što je moguće bolji, a bit će bolji ako svi budemo imali pravo da damo nekakvu priču i primjedbu na to što sad imamo.

Eto, hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo, hvala lijepo.

Gospođa Majkić još replika.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Jednu rečenicu da kažem. Da su ovim dopunama Agenciji za javne nabavke data veća ovlaštenja i odgovornost za proces i obuke ugovornih organa i monitoringa nad procesom javnih nabavki, ja bih to pozdravila i rekla ima šanse. Zamislite, jedna agencija koja je odgovorna ... za tako ozbiljan proces, ona ima samo savjetodavnu ulogu, neobavezujuću. Ugovorni organ može da kaže - dobro, primio sam na znanje, ali ja idem kako ja idem. Sami ste svjedoci koliko nelogičnih stvari ima kad su u pitanju smještaj, evo naš smještaj o kome smo govorili na našim komisijama, kad su u pitanju neki procesi kod javnih nabavki gdje moramo ići na skuplju varijantu i, na kraju, sjećam se dobro jednog čovjeka koji je ovdje rekao na javnoj raspravi - Nikada korupcija u području javnih nabavki nije bila veća nego otkako je ovaj zakon donesen. Dakle, nijednu garanciju nemate da će se ovim zakonom ovakav kakav je, ma kakvih gomila amandmana, što je opet protiv zakona, gdje će se, i samim tim što dolaze novi amandmani, da će se riješiti ovo ozbiljno područje po pitanju javnih nabavki.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Da li ima ovaj predstavnik predlagača potrebu šta da objasni? Izvolite.

DŽENITA FOČO:

Poštovani gospodine predsjedavajući, gospodo zamjenici, gospodo i gospođe delegati, pozdravljam vas i koristim priliku da kažem: predstavnici Doma naroda također bili su prisutni na jednoj konferenciji SIGMA-e koja je održana u septembru mjesecu kada se razgovaralo upravo i o ovom Prijedlogu zakona o izmjenama Zakona o nabavkama, jer smo mi radili ove izmjene u saradnji sa tehničkom pomoći. Ove izmjene i dopune treba da predstavljaju poboljšanje postojećeg teksta. Htjela bih da istaknem da postojeći tekst zakona koji jeste težak jezički, ipak, predstavlja dobra rješenja i rezultate dobre prakse i u skladu je sa direktivama EU.

Predložene izmjene i dopune Zakona također predstavljaju, u jednoj određenoj mjeri, daljnje usaglašavanje sa direktivama, ali isto tako otklanjaju određena uska grla koja su uočena u toku primjene Zakona. Gospođa Majkić je pomenula smještaj. Upravo predložene izmjene i dopune daju da se usluge iz Aneksa II eliminišu od obavezne primjene procedura utvrđenih zakonom, da se ugovor može dodijeliti u potpuno pojednostavljenoj proceduri, sa više dobavljača. Također se uvodi više dobavljača, više ugovora sa više dobavljača. Ono što bih ja ovdje htjela samo da istaknem: ovo je oblast koja je vezana za tržište, a tržište je promjenjiva kategorija. U Evropskoj komisiji, propisi u oblasti nabavki mijenjaju se svakih četiri do pet godina. Znači, svaka promjena uvjetovat će znači promjene zakona. Da li ćemo mi svaki put ići na donošenje novog zakona ili ćemo usvojiti ove izmjene pa pratiti efekte ovih izmjena i, na kraju, donijeti odluku da se pripremi novi zakon?

Samo ću vam reći trenutnu situaciju u regiji: Srbija je donijela Zakon o nabavkama 2002. godine, imala je tri izmjene i sada ... trebalo bi da usvoji se novi zakon, sa početkom primjene sa 2008.; Hrvatska je također donijela Zakon o javnim nabavkama 2002. godine, imala je tri izmjene i dobila je novi zakon koji je sa početkom primjene sa 1.1.2008. godine. Znači, ići svaki put na donošenje novog zakona ili jednostavno osjetiti šta se dešava na terenu i u skladu s tim donositi odluke. Ja samo mogu da kažem: na vama je da donesete konačnu odluku. Ali toliko ispred predlagača.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Mislim da ovdje imamo ova dva stajališta. Kako riješiti problem ovaj za koji svi tvrdimo da postoji i da imamo jedan zakon koji ... ne zadovoljava potrebe? Sad, je li to način da idemo kroz usvajanje ovoga zakona u prvom čitanju, pa amandmanima da napravimo znatno poboljšanje teksta? Da od predlagača tražimo da uvaži i one primjedbe koje nije uvažio u toj javnoj raspravi ili pak da vratimo na novi zakon, to su dva koncepta eto različitog promišljanja! Mi možemo ovdje sada razgovarati, ubjeđivati se. Ja sam lično bliži ovom prvom konceptu da usvojimo zakon u prvom čitanju, pa da zadužimo predlagača da uvaži i one amandmane koji nisu ranije uvaženi i normalno kroz samu amandmansku fazu da to poboljšamo što je moguće bolje. Ali evo, mislim da bi na kraju trebao možda zaključiti raspravu pa da pristupimo glasanju i da ... imamo ovdje u Poslovniku određene faze kad se možemo i kao Kolegij dogovarati itd., procjenjivati. Ako želi neko normalno, hoće da diskutuje, možemo mu dati riječ, ali evo.

Izvolite, gospođu Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, sami predstavnici Kancelarije, odnosno Agencije za javne nabavke, a posebno žao mi je što nema nikoga iz Kancelarije za razmatranje žalbi, su rekli da je ovo samo dio jedan koji je uvažen i što mi se dodatno nameće. Agencija nije prihvatila da uzme u obzir ovo što je Kancelarija sugerisala i samo iz razloga da i ovako je već 56% Zakona izmijenjeno, a dodavanjem ovog bio bi 80%, to je, znači apsolutno pada zakon. Nema, gubi, ne bi bilo priče ove. Dakle, oni su rekli da ovaj prijedlog zakona ne dira suštinu, neke su stvari izmijenili, evo neke su stvari su ... ali to nisu toliko značajne stvari koje će značajno popraviti proces javnih nabavki.

Drugo, ja bih voljela kad bi gospođa Fočo rekla ono što je suštinski problem:

- Kako radi njena institucija, odnosno kako odlučuje njen odbor? Koje odluke uopšte ona kao direktor Agencije može da sprovede? Ona ne može da sprovede odluke koje su dogovorene zajedno, znači Agencija za javne nabavke sa filijalama u Mostaru i Banja Luci, ne može osnovne odluke da sprovede! Jer, tamo ima grupu baletana koji joj ne dozvoljavaju nijednu odluku koja je suštinski vezana za popravljjanje stanja u Agenciji da riješi. Vidjeli smo čovjeka koji je ovdje iznosio stvari koje, ne zanima ga! On je došao na poziciju u Odbor u Agenciji za javne nabavke i on se ponaša, to je za njegovo mjesto, dok je njegov mandat i ništa ga drugo ne zanima. Kakve promjene da mu padnu napamet? Ja sam očekivala da će gospođa Fočo o tome govoriti.

Dakle, molim vas, nemojte govoriti samo o onome što vam odgovara! Onaj dio koji vam ne odgovara je mnogo veći, očekivala sam da ćete o tome više govoriti i molim vas malo više vaše iskrenosti pred ovim domom.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro je. Ja mislim da ima puno i ovoga što kad sam vas slušao koje bi vjerovatno i Dom naroda uvažio kao amandman u ovoj drugoj fazi rasprave, bez obzira što dosad nije uvažen, ali evo dobro.

Mislim, najbolje je da pristupimo sada glasanju, ako se više niko ne javlja za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Imamo dva prijedloga.

SULEJMAN TIHIĆ:

Imamo. Dobro, imamo prijedlog prvo da glasamo o ovome zakonu kako je to predloženo i kako je to u skladu sa Izvještajem nadležne komisije.

Ko je za to da Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama BiH bude ... u prvom čitanju usvojen?

To je jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, osam. Osam glasova „za“.

Ko je „protiv“? Imamo četiri glasa „protiv“.

Idemo sad po entitetima, je li tako? Nema entitetske većine po ovome poslovniku koji smo mi usvojili. Član 73. stav (3) kaže: *Ako većina glasova ne uključuje jednu trećinu glasova delegata ili članova sa teritorije svakog entiteta, predsjedatelj i njegovi zamjenici sastat će se kao komisija i pokušati da osiguraju suglasnost u roku od tri dana nakon glasanja.*

Gospodina Ivanića nema. Mi ćemo morati ovdje da s ovom tačkom dnevnog reda zastanemo kako bi se pružila prilika da u roku od tri dana, kad dođe gospodin Ivanić s puta, pokušamo ovo pitanje usaglasiti. Mislim, to je jedino po Poslovniku.

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

SULEJMAN TIHIĆ:

Poslije toga ide stav (4), eventualno, ako se ne usaglasimo.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnoga reda, to je peta tačka:

Ad. 5. Prijedlog zakona o poljoprivredi, ishrani i ruralnom razvoju – prvo čitanje, predlađač: Vijeće ministara BiH

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje nadležne komisije koja je prihvatila principe predloženoga zakona. Dostavljeno vam je Mišljenje Ustavnopravne komisije iz kojeg proizlazi da komisija nije utvrdila usklađenost sa Ustavom BiH i pravnim sistemom, odnosno nije prihvatila principe predloženoga zakona. U skladu sa članom 101. Poslovnika Doma naroda, Dom se izjašnjava o Mišljenju Ustavnopravne komisije nakon što dobije obrazloženje podnosioca Mišljenja.

Ovdje je ispred Ustavnopravne komisije gospođa Majkić, evo izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja želim da kažem da će Klub srpskih delegata – izuzev gospodina Šarabe, ne znam stav njegov, on će sam prezentovati svoj stav – da traži da se ne prihvati Mišljenje Ustavnopravne komisije i da se vrati na ponovno razmatranje, iz razloga što smatram da ovaj zakon treba prihvatiti, jer on omogućuje da se BiH priključi pretpristupnim fondovima EU, da se izvrši registar poljoprivrednih gazdinstava, da se odrade predradnje koje su bitne da bi BiH privukla određena sredstva za poljoprivredu. Zato, bez obzira što je na prvi mah i to je vjerovatno bilo presudno zašto je Ustavnopravna komisija donijela negativan stav: da je u paketu ustavnih amandmana koji nisu usvojeni, između ostalog, bilo priče, odnosno pominjano i to da bi postojalo ministarstvo poljoprivrede na nivou BiH i da su srpski predstavnici rekli da nećemo raspakivati ustavne amandmane, izabirati šta nam se sviđa, šta nam se ne sviđa, ali ovim zakonom ništa se ne narušava što bi moglo da bude negativno po RS, tako da ja smatram da ovo mišljenje treba vratiti Ustavnoj komisiji i na ponovno razmatranje.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Uvaženi delegat Slobodan Šaraba, pa onda evo Božo. Gospodin Slobodan Šaraba se prijavio, izvinjavam se.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Želim da iznesem svoje mišljenje. Znači, ja izražavam nezadovoljstvo činjenicom da se navedeni zakon razmatra u skupštinskoj proceduri dok se o istom ne izjasne entiteta. Naime, poljoprivreda je isključiva nadležnost entiteta i svako razmatranje ovoga zakona predstavlja

kršenje člana III tačke 5. Ustava BiH gdje je eksplicitno utvrđeno da će BiH preuzeti nadležnosti o kojima se entiteti dogovore. Pošto je poljoprivreda isključiva nadležnost entiteta, smatram da se navedeni zakonski tekst ne može razmatrati u Parlamentarnoj skupštini BiH dok o tome entiteti ne donesu svoje odluke.

Toliko i hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Uvaženi delegat Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

... Kolega Šaraba mi je već uzeo pola replike, pa sam htio, u najboljoj namjeri, replicirati gospođi Majkić, a na sličan način sam govorio i na zajedničkoj sjednici ona tri dana kad smo raspravljali o nekim globalnim pitanjima puno bitnijim nego što su ova parcijalna danas, pojedinačna.

Ja bih zamolio ubuduće, dakle ova mi se sad argumentacija gospodina Šarabe sviđa, ona je potpuno korektna. Nije u skladu sa Ustavom i imam, to je razlog zašto nešto ne prihvaćam. Nemojte nam stalno servirati propali travanjski paket. On nije dokument, on ne postoji, on nema pravnog legitimiteta i taj dokument ovdje eksploatirati, s mog stajališta, predstavlja provokaciju za nas koji smo bili protiv toga paketa. Dakle, govorimo sa stajališta legaliteta. Ono što je gospodin Šaraba rekao, ja to prihvaćam taj argument; ako ne postoji pravni osnov, ako je to pitanje nadležnosti entiteta, a ne države, ok. A ostavite se travanjskog paketa! Ko ga želi, neka ga napravi, sliku urami, neka gleda u njega svaki dan. A mi, koji smo bili protiv njega, to nas povređuje, ako nam se svaki dan servira taj travanjski paket.

Gospođo Majkić, u najboljoj namjeri, molim Vas lijepo, nemojte više.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, evo imamo repliku gospođe Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja sam sigurna da to Vas pogađa i sigurna sam kao jedna od stranaka koja je odgovorna za propali paket

BOŽO RAJIĆ:

Tako Vi mislite, ja.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim Vas, ja sam Vas slušala, budite korektni! I da je ova zemlja godinu dana otišla unazad zato što mi ustavni paket nemamo! Ja sam sigurna da mnoge muči taj problem, ali to je već stvar njihove savjesti. Ovaj zakon isključivo tretira sinhronizaciju i koordinaciju, ne uvodi ministarstvo koje je bilo predviđeno. Dakle, govori samo o onom segmentu koji se odnosi da BiH bude sposobna da se priključi ovim pretpristupnim fondovima. Pa šta sad da kažemo: nećemo pare, je li? Dakle, krajnje pragmatičan stav i znam da Ustavnopravna komisija, u kojoj su i naši članovi, nije imala dovoljno informacija prije nego što je glasala na Ustavnoj komisiji. Dakle, ovo su argumenti i, molim vas, kad tumačim stavove srpskog kluba, ne očekujem da će bilo koji klub da mi tumači je li trebalo ovako ili onako! Poštujem stavove svih klubova i ne polemišem o njima.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo gospodin Adem Ibrahimpašić se javio ...

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja, oprostite.

SULEJMAN TIHIĆ:

Replika, je li? Samo malo. Adem. Replika.

BOŽO RAJIĆ:

Ja bih zaista molio da se uvažavamo. Ja nisam vodio polemiku o vašem mišljenju, gospođo Majkić, niti mi pada to napamet. Ja vodim polemiku sa argumentacijom. Prihvaćam argumentaciju, koja je utemeljena na tome, da nešto nije u skladu sa zakonom, da nije u skladu sa Ustavom, ok. Ko je zaslužan, ko je odgovoran za to, to je pitanje percepcije, vi zadržite za sebe mišljenje da smo mi krivi koji smo se suprotstavili travanjskom paketu. Ja sebe smatram i svoju stranku zaslužnim za to. I ostavimo tu percepciju. Dakle, govorimo o tome je li to legalno ili nije legalno! Dakle, ja gospodinu Šarabi nemam šta prigovoriti. On kaže - nije u nadležnosti BiH - neka se vidi jeste ili nije! A govoriti to po željama, to imamo mi različitih želja ovdje pa ne možemo ih ostvariti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Uvaženi delegat Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo ja samo, bez obzira kako se ovo završilo, ja samo hoću da vas podsjetim da jedina zajednička politika u EU, od njenog nastanka pa jako dugo, dugo je bila poljoprivredna politika. I da i dan-danas: od 100% sredstava kojim raspolaže EU, 60% ide u poljoprivredu. A što smo mi budale, mi to ne možemo nikom fakturirati. Ta faktura će propasti. Eto, samo da napomenem. Bez obzira kako se završilo!

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Rudo Vidović, uvaženi delegat ... Branko Zrno. Ja se izvinjavam.

BRANKO ZRNO:

Ja, gospodine predsjedavajući, ja ću se ispričati. Ja ću odustati od priče, jer su mi drugi uzeli priču. Ja sam se drugi prijavio, ali ...

SULEJMAN TIHIĆ:

Ja se izvinjavam, nisam Vas vidio.

BRANKO ZRNO:

Ali na ovu, izgleda tehnika kod nas ne funkcioniše, nema problema, gospodine predsjedavajući. Ja sam ... htio samo reći ... neću pričati o novim ministarstvima, ni o bilo čemu drugom, samo ću konstatirati da nama ovaj zakon uistinu treba. I ovaj baš, evo zbog ovoga što će se danas desiti i zbog faze koja slijedi nakon ovoga što će se danas desiti. Oni koji su se makar u pristupnim i pretpristupnim fondovima bazirali na onu, a znamo dobro šta se desilo u i Mađarskoj, posebno u Poljskoj itd. da ne biram riječi, dobro su prošli. Znači, nama je, nama je ovaj zakon šansa.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ja ne znam da li ovdje ima Hilmo Neimarlija?

HILMO NEIMARLIJA:

Naravno, za naš dom, Mišljenje Komisije nije obavezujuće, i mi bi se mogli izjasniti protiv njega, ako je više nas za to da nam treba ovaj zakon i da donošenje zakona ima ustavni osnov. Međutim, dužan sam da obavijestim, ipak, Dom da je Komisija radila u nepotpunom sastavu i da odluka Komisije o tome da ovaj zakon nema ustavni osnov nije bila jednoglasna i ja bih zamolio da se uvaži ovaj prijedlog gospođe Majkić da mi ne bi delegitimirali, da tako kažem, a imamo pravo na to, odluku Ustavnopravne komisije o ustavnom osnovu ovoga zakona. Podržao bih ovaj prijedlog da se – imajući u vidu i ove nove argumente, između ostalog, i argumente koje su iznijeli kolega Ibrahimpašić i profesor Zrno – da se Prijedlog zakona vrati na ponovno razmatranje na Ustavnopravnu komisiju. Jer, podijelit ćemo se u izjašnjavanju oko stava Ustavnopravne komisije. Bili smo podijeljeni i na Ustavnoj komisiji koja nije radila u potpunom sastavu, tako da bi bilo bolje, doista, da ovaj vratimo, da zapravo prihvatimo prijedlog kolegice Majkić.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, da mi pristupimo glasanju. Ja pretpostavljam da i ovaj prijedlog zakona Vijeće ministara nije uputilo u proceduru dok nije pitalo vlade entiteta ... ali, evo vidite, mi treba da glasamo. Prvo, da bi glasali o prijedlogu gospođe Majkić, moramo prvo glasati o prijedlogu Ustavnopravne komisije. Znate, ako ne prihvatimo stav Ustavnopravne komisije, onda možemo ovaj drugi prijedlog, ovaj što su gospođa Majkić i Zrno i Neimarlija predložili.

Znači, ko je za to da se prihvati Mišljenje Ustavnopravne komisije? Da se prihvati?

Ko je da se prihvati, evo da vidimo?

Ko je „protiv“?

„Suzdržan“?

_____ (?)

U ovom glasanju sam ja bio „za“, izvinjavam se.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, Vi ste „za“. Uz jedan glas „za“, ostali su „protiv“.

Konstatujemo da nije prihvaćeno Mišljenje Ustavnopravne komisije.

Sad glasamo o prijedlogu zaključka da Dom traži od Komisije ... izradu novog mišljenja utemeljenog na novim smjernicama koje utvrdi Dom, evo koje smo mi danas na ovoj sjednici utvrdili. Jeste.

_____ (?)

Iz člana 101. stav (3) ako se ne prihvati mišljenje, ja!

SULEJMAN TIHIĆ:

Ko je „za“ da mi tražimo od Ustavnopravne komisije da izradi novo mišljenje, u skladu sa današnjom raspravom?

Ima li ko „protiv“?

Uz jedan glas „protiv“, usvojen je ovaj zaključak.

Prelazimo na šestu tačku dnevnoga reda, morat ćemo malo požuriti.

Ad. 6. Prijedlog zakona o internoj reviziji u institucijama BiH – prvo čitanje

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona o internoj reviziji, Izvještaj nadležne komisije. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju. Ovo je prvo čitanje, rasprava se vodi o neophodnosti i principima na kojima je zakon zasnovan.

Da li se ko javlja za riječ? Ako ne javlja, možemo usvojiti ovaj zakon u prvom čitanju.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“?

Nema, konstatujem da smo jednoglasno usvojili prijedlog ovog zakona.

Zatim imamo tačku sedam:

Ad. 7. Prijedlog zaključaka Zajedničkog kolegija oba doma Parlamentarne skupštine povodom rasprave na 7. zajedničkoj sjednici oba doma

SULEJMAN TIHIĆ:

Vi ste u materijalu dobili ovaj prijedlog zaključaka Zajedničkog kolegija oba doma Parlamentarne skupštine BiH koji je u potpunosti usaglašen. Vidite, prema ova četiri zaključka, da smo neke zaključke već realizovali, kao ovaj zaključak pod brojem 3. Usaglašeni su poslovnici, pod 4. će danas evo samo parafiranje sporazuma značiti i uvažavanje ovoga zaključka. Pošto dogovorili smo se na Kolegiju da ovo pitanje, pitanje zaključaka, usvojimo odvojeno.

Ima li ko da se javlja za raspravu? Ako nema, možemo usvojiti ovaj prijedlog zaključaka.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“?

Nema. Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Prijedlog zaključaka Zajedničkog kolegija oba doma Parlamentarne skupštine BiH.

Pod osam je:

Ad. 8. Imenovanje Mensura Šehagića za člana Komisije za koncesije BiH, predlažać: Vijeće ministara

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste prijedlog Vijeća ministara. Predstavnički dom prihvatio je imenovanje Mensura Šehagića. Otvaram raspravu.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dužna sam da kažem nekoliko riječi, bez obzira koliko se žurimo, o ovoj tački. Iako, znači da se u osnovi zna da ćemo mi podržati izbor gospodina Šehagića, ali ova prilika, dok sam se bavila ovim imenovanjem, onda sam vidjela da tu ima još dodatnih problema i mislim da je ovo jedinstvena šansa da ovaj dom pokrene i te stvari. Dakle, Zakon o koncesijama je objavljen 2002. godine, iako je ova institucija počela da radi tek 2005. i ona je osnovana u skladu sa zakonom da i djeluje u dvostrukom svojstvu: u jednom svojstvu djeluje kao Komisija za dodjelu koncesija (koje su u isključivoj nadležnosti BiH) a, u drugom, komisija djeluje u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije (kad obavlja funkcije i ovlaštenja vezana za dodjelu koncesija koje nisu u isključivoj nadležnosti BiH, dakle entiteta i Brčko Distrikta).

1. Kada djeluje u slučaju jedan, Komisija se sastoji od sedam članova, od kojih tri člana imaju prebivalište u Federaciji, tri člana imaju prebivalište u RS, a jedan dolazi iz Brčko Distrikta. Trenutno Komisija za koncesije ima šest članova, dakle sedmog tek treba danas da izaberemo i to nije dakle sporno, međutim dvojica od navedenih šest članova stekli su uslove za penziju, i to jedan u decembru 2006., a drugi u februaru 2007., treći početkom godine stiće uslove za penziju. Dakle, polovina od postojećih članova treba da idu u penziju, iako član 9. ovog zakona kaže da postoji mogućnost da predsjedavajući Komisije može ovlastiti člana Komisije da i nakon isteka mandata okonča zadatak koji mu je povjeren. Smatram da u tom dijelu moramo doći do preciziranja tog roka kako isti ne bi bio zloupotrebljen. I u skladu s tim predlažem da se podrži izbor gospodina Mensura Šehagića za člana Komisije za koncesije koji ima prebivalište u RS.

2. Da se naloži Komisiji za koncesije da pokrene proceduru za penzionisanje imenovanih članova Komisije koji su stekli uslove za penziju.

3. Da se od strane Komisije predloži izmjene Zakona o koncesijama kojima će se regulisati krajnji rok za okončanje zadataka člana kojem je predsjedavajući Komisije dao ovlaštenja za nastavak rada i poslije sticanja uslova za penziju.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Oprilike, ja mislim da ovaj prijedlog za imenovanje Mensura Šehagića i ova dva dodatna zaključka jedni drugim odgovaraju i da možemo ih usvojiti. Možemo glasati.

Ko je „za“ imenovanje Šehagića, uz ova dva zaključka gospođe Majkić?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“?

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da je imenovan Mensur Šehagić za člana Komisije, uz ova dva dodatna zaključka.

I imamo još dodatnu tačku dnevnoga reda, to je:

Ad. 9. Imenovanje Ad hoc komisije

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja bih Vas molio samo dvije minute stanke, da nas četvorica, evo tu stanemo jer nismo imali... Ovo nas je zateklo malo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, dobro, evo dajem pauzu od dvije minute.

/PAUZA/

SULEJMAN TIHIĆ:

Nastavljamo 10. sjednicu. Evo, zamolio bih, možda, predsjednike klubova da predlože kandidate ili, koliko sam razumio, da će to biti predsjednici klubova Hazim Rančić, Branko Zrno i gospođa Dušanka Majkić. Je li tako?

Možemo li ovu ad hoc komisiju izabrati u imenima ovih osoba?

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“?

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da smo izabrali i ovu ad hoc komisiju i da smo na taj način iscrpili dnevni red.

Hvala svima.

Sjednica je završena u 11,25 sati.